

Dava; ihalenin feshi şikayetine ilişkindir. Somut olayda, satış bedelinin taşınmazın muhammen bedelinin üzerinde olduğu anlaşıldığından, zarar unsurunun gerçekleşmemiş olduğu görülmektedir. Şikayetçi, İİK'nın 134/8. maddesi kapsamında kendi menfaatinin muhtel olduğunu ispatlayamadığından ihalenin feshini istemekte hukuki yararı bulunmamaktadır. Bu durumda, mahkemece ihalenin feshi isteminin esasa girilmeden reddine karar verilmesi gerekir. İİK'nın

134/2. maddesi uyarınca işin esasına bu sebeple girilmemiş olacağından şikayetçi aleyhine para cezasına hükmedilmesi doğru değildir.

Özet: Dava; ihalenin feshi şikayetine ilişkindir. Somut olayda, satış bedelinin taşınmazın muhammen bedelinin üzerinde olduğu anlaşıldığından, zarar unsurunun gerçekleşmemiş olduğu görülmektedir. Şikayetçi, İİK'nın 134/8. maddesi kapsamında kendi menfaatinin muhtel olduğunu ispatlayamadığından ihalenin feshini istemekte hukuki yararı bulunmamaktadır. Bu durumda, mahkemece ihalenin feshi isteminin esasa girilmeden reddine karar verilmesi gerekir. İİK'nın 134/2. maddesi uyarınca işin esasına bu sebeple girilmemiş olacağından şikayetçi aleyhine para cezasına hükmedilmesi doğru değildir.

T.C.

Yargıtay

12. Hukuk Dairesi

E: 2015/4009 K: 2015/6774 K.T.: 23.03.2015

DAVA : Yukarıda tarih ve numarası yazılı mahkeme kararının müddeti içinde temyizen tetkiki şikayetçi tarafından istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya mahallinden daireye gönderilmiş olup, dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve dosya içerisindeki tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü:

KARAR : Sair temyiz itirazları yerinde değil ise de; Borçlu icra mahkemesine başvurusunda, Düzce İli Merkez İlçesi 183 Ada 5 Parsel ve 182 Ada 29 Parsel numaralı taşınmazlara dair ihalelerin feshini talep etmiş, mahkemece şikayetin reddi ile şikayetçi borçlu aleyhine 5.065,00 TL para cezasına hükmedilmiştir.

İİK'nun 134/8. maddesinde; "İhalenin feshini şikayet yolu ile talep eden ilgili, vaki yolsuzluk neticesinde kendi menfaatlerinin muhtel olduğunu ispata mecburdur" düzenlemesi yer almaktadır.

Somut olayda, ihale konusu taşınmazlardan 29 parsel numaralı olan taşınmazın 3.010,41 TL muhammen bedel ile satışa çıkarıldığı ve 6.050,00TLüzerinden ihale edildiği, dolayısıyla satış bedelinin taşınmazın muhammen bedelinin üzerinde olduğu anlaşıldığından, zarar unsurunun gerçekleşmemiş olduğu görülmektedir. Şikayetçi, İİK.nun 134/8. maddesi kapsamında kendi menfaatinin muhtel olduğunu ispatlayamadığından bu taşınmaz yönünden ihalenin feshini istemekte hukuki yararı bulunmamaktadır.

Bu durumda, mahkemece ihalenin feshi isteminin, İİK.nun 134/8.maddesi gereğince zarar unsurunun bulunmaması sebebiyle 29 parsel numaralı taşınmaz yönünden esasa girilmeden reddine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde tüm taşınmazlar yönünden esas yönünden reddi isabetsiz ise de, sonuçta istem reddedildiğinden mahkeme kararı sonucu itibariyle doğrudur.

Ancak İİK.nun 134/2. maddesi uyarınca işin esasına bu sebeple girilmemiş olacağından şikayetçi aleyhine 29 parsel sayılı taşınmaz yönünden para cezasına hükmedilmesi doğru değil ise de, bu yanlışlığın giderilmesi yeniden yargılama yapılmasını gerektirmediğinden kararın düzeltilerek onanması cihetine gidilmiştir.

Öte yandan, mahkemece ihalesi yapılan her iki taşınmaz üzerinden takdir edilen para cezasının hesabında da hata yapılarak, toplam ihale bedelinin 57.050,00 TL olduğu nazara alındığında % 10'u olan 5.705,00 TL yerine 5.605,00 TL para cezasına hükmedilmesi de isabetsizdir.

SONUÇ: Şikayetçinin temyiz itirazlarının kısmen kabulüyle Düzce İcra Hukuk Mahkemesi'nin 23.9.2014 tarih ve 2014/293 E.-2014/473 K. sayılı kararının hüküm kısmının para cezasına dair 2 numaralı bendinde geçen "5.605,00 TL" ibaresinin silinerek yerine"5.100,00 TL" ibaresinin yazılmasına, kararın düzeltilmiş bu şekliyle İİK'nın 366. ve HUMK'un 438. maddeleri

uyarınca ONANMASINA, mahkeme kararı düzeltilerek onandığından harç alınmasına yer olmadığına, ilamın tebliğinden itibaren 10 gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 23.03.2015 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.